

lægger Mærke til, i hvilken Grad Staten betragtes som den rige Fader, der kan give gode Gaver ud til alle sine Sønner, ikke blot saaledes, at alle Undersaatterne mene at kunne have noget at fordre af Staten, men at særlig ogsaa de store Sønner, Kommunerne, mene at have store Krav paa Staten og Statskassen, saa tror jeg nok, at der er Grund til at være noget varsom ogsaa med Hensyn til de Forventninger, man maatte nære til en saadan Kommission som den, der her er Spørgsmaal om.

Madsen-Mygdal: Det foreliggende Finanslovsforslag præsenterer sig jo med et Overskud paa 2 à 3 Millioner Kroner, og det er jo for saa vidt en glædelig Kendsgerning, som man fra een Side set har Grund til at vente, at dette Overskud ved Aarets Slutning vil blive betydelig højere. Det er jo nemlig saaledes, at der er opført adskillige Udgifter paa det foreliggende Finanslovsforslag, som ikke ville komme til Udgift med deres fulde Beløb, saaledes f. Eks. Uderdomsforsørgelsen med 2 Mill. Kr. Videre er det bekendt nok, at adskillige Indtægtsposter efter al Sandsynlighed ville flyde ind i Statskassen med større Beløb, end her er opført, idet f. Eks. Toldafgifterne ere beregnede efter de sidste 5 Aars Gennemsnit, og det samme gælder Indtægten af Statsbanerne og flere andre Poster, saa det er sandsynligt, at disse Poster ville flyde ind i Statskassen med større Beløb, end her er anført. — Naar man altsaa ser paa det foreliggende Finanslovsforslag fra den Side, er der Grund til at vente et ret antageligt Overskud, og det var jo for saa vidt meget glædeligt, men de glædelige Udgifter forringes betydeligt, naar vi for det første lægge Mærke til den ærede Finansministers Opgørelse af det virkelige Overskud. Han kom til det Resultat, at det virkelige Overskud vilde gaa ned til 1,300,000 Kr. Endvidere bliver jo Glæden over Udgifterne betydelig formindsket, naar vi lægge Mærke til, at der paa Finanslovsforslaget findes en § 28, som vi alle kende, og denne § 28 er endnu ikke færdig; der kan komme adskilligt endnu, der falder ind under denne Paragraf, som indeholder en hel Del Udgiftposter mere end paaregnet i selve Finanslovsforslaget. Da jeg omtaler § 28, vil jeg henlede Opmærksomheden paa en formentlig

Trykfejl, som findes under Post 11, idet der er opført et Beløb af 400,000 Kr., som føres til Udgift for næste Finansaar i Anledning af Gardehusartafsernen, men den nye vedtagne Lov om dette Etablissement indeholder kun en Post paa 75,000 Kr. for det kommende Finansaar, og 455,000 Kr. for hvert af de følgende to Finansaar. Endvidere formindskes Udgiften for dette klækelige Overskud, naar vi lægge Mærke til, at der er noget, der hedder Tillægsbevillingsloven, og at denne ogsaa i det kommende Finansaar vil melde sig og tære stærkt paa Overskuddet. — For mig er der endnu en Betragtning, som gør det noget tvivlsomt, hvor vidt det i det hele taget er værd at tale om Overskud, nemlig, at en stor Del af dette Overskud er tilvejebragt ved Statslaan. Der er jo paa Indtægtsiden opført et Beløb af 15,600,000 Kr., som tilvejebragt ved Statslaan, og paa Udgiftsiden er der opført som Afbetaling paa udenlandsk Væld og som Statslaan i Anledning af Jernbanelove af 8de Maj 1894 14,842,000 Kr. Til overs bliver et Beløb af 758,000 Kr., som ere tilvejebragte ved Statslaan, og som altsaa flyde ind i Statskassen. Endvidere foreligger der Love for Nigsdagen i dette Øjeblik, som ogsaa forudsætte Statslaan. Vi have en Jernbanelov liggende i Landstinget, som forudsætter et Statslaan paa 7 à 800,000 Kroner. Det høje Ting vil altsaa se, at en meget betydelig Del af det paaregnede Overskud hidrører fra Statslaan. Det forekommer mig nu, at det er en meget uheldig Finanshusholdning at komme ind paa: at tale om Overskud og dele ud af dette formentlige Overskud, naar dette i alt væsentligt er tilvejebragt ved Statslaan.

Men de gode Udgifter, der i øvrigt kunne være, naar man ser paa dette Overskud, forsvinde for mit Bedkommende fuldstændigt, naar jeg ser paa selve Indholdet af det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg maa sige, at jeg har ikke Spor af Grund til at glæde mig over det Forslag, jeg her staar med i Haanden. Det var med tungt Sind, at jeg i Fjor fra samme Blads tog Ordet den 1ste April foran den skæbningsvangre Afgørelse, som det ikke stod i min eller i mine Meningsfællers Magt at forhindre, og det staar heller ikke i min eller i mine Meningsfællers Magt at gøre det usket. I den